

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KRAKOWIE

RKR-430-2/14/AGW- 8/14

Kraków, dnia 31 grudnia 2014 r.

DECYZJA nr RKR- 36/2014

Stosownie do art. 33 ust. 4, 5 i 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. Nr 107, poz. 887), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej przeciwko Funduszowi Finansowemu Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie – w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nakłada się Fundusz Finansowy Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie karę pieniężną w wysokości 8.294,40 złotych (słownie: osiem tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt cztery złote 40/100), co stanowi równowartość 2.000 euro (słownie: dwa tysiące euro), za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RKR-403-09/13, mającego na celu wstępne ustalenie czy nastąpiło naruszenie przez przedsiębiorcę Fundusz Finansowy Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przy ul. Ogrodowej 37 lok. 17 przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

II. na podstawie art. 77 ust. 1 i art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.), w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postanawia się obciążyć Fundusz Finansowy Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, kosztami opisanego na wstępie postępowania oraz zobowiązuje się tego przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w kwocie 24,70 zł (słownie: dwadzieścia cztery złotych 70/100), w terminie 14 dni od uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

W imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej także „Prezesem Urzędu”) w dniu 11 września 2014 r., postanowieniem Nr RKR - 193/2014 wszczęte zostało z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Fundusz Finansowy Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (zwany dalej także „przedsiębiorcą” lub „Spółką”), kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 50 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w toku postępowania wyjaśniającego o sygn. akt RKR-403-09/13, mającego na celu wstępne ustalenie czy nastąpiło naruszenie przez przedsiębiorcę Fundusz Finansowy Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przy ul. Ogrodowej 37 lok. 17 przepisów ustawy o ochronie

konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Postanowieniem nr RKR-194/2014 z dnia 11 września 2014 r. zaliczono w poczet dowodów dokumenty uzyskane przez Prezesa Urzędu w toku ww. postępowania wyjaśniającego. Postanowienie o wszczęciu postępowania wraz z zawiadomieniem o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej, a także postanowienie o zaliczeniu w poczet dowodów określonych w nim dokumentów, zostały doręczone przedsiębiorcy w dniu 25 września 2014 r.

Przedsiębiorca w żaden sposób nie ustosunkował się do zawiadomienia o wszczęciu przeciwko niemu niniejszego postępowania. Po ponownym wezwaniu do zajęcia stanowiska w przedmiocie postawionego mu zarzutu również nie udzielił żadnej odpowiedzi.

Pismem z dnia 26 listopada 2014 r. przedsiębiorca został zawiadomiony o zakończeniu zbierania materiału dowodowego. W wyznaczonym terminie nie skorzystał z uprawnienia do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Przedsiębiorca Fundusz Finansowy Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie prowadzi działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000401680. Przedmiotem działalności Spółki jest udzielanie pożyczek gotówkowych konsumentom.

W dniu 29 marca 2013 r., na podstawie art. 48 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331 ze zm.), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wszczęte zostało z urzędu postępowanie wyjaśniające mające na celu wstępne ustalenie czy nastąpiło naruszenie przez przedsiębiorcę Fundusz Finansowy Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przy ul. Ogrodowej 37 lok. 17 przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Pismem z dnia 24 lutego 2014 r. wezwano przedsiębiorcę, na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, do przekazania w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego pisma następujących informacji i dokumentów:

1. potwierdzonych za zgodność z oryginałem dokumentów przesłanych do UOKIK pismem z dnia 28 stycznia 2014 r.;
2. kopii 5 umów pożyczki zawartych w innej miejscowości niż Warszawa;
3. informacji, od kiedy stosowany jest zmieniony wzorzec „Umowy Pożyczki”;
4. informacji ile umów zostało zawartych z konsumentami w 2013 r. w oparciu o wzorzec „Umowa Pożyczki”.

Na przedmiotowe wezwanie przedsiębiorca nie odpowiedział. Kolejne wezwanie zostało wysłane w dniu 07 kwietnia 2014 r., które zostało zwrócone do Delegatury z adnotacją, że pisma nie podjęto w terminie i pozostawione w aktach sprawy. Kolejne wezwanie zostało wystosowane (za zwrotnym potwierdzeniem odbioru) do przedsiębiorcy w dniu 17 lipca 2014 r. z trzydniowym terminem na udzielenie żądanych dokumentów i informacji. Pomimo doręczenia w dniu 22 lipca 2014 r. przedsiębiorca do dnia dzisiejszego nie udzielił

odpowiedzi na przedmiotowe wezwanie. Kierowane do przedsiębiorcy wezwania zawierały pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji wprowadzających w błąd stosownie do art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

W ww. wezwaniach wyjaśniono przedsiębiorcy, że powyższe informacje i dokumenty są niezbędne do wstępnego ustalenia, czy miało miejsce naruszenie przez Fundusz Finansowy Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Przedsiębiorcę poinformowano także, że zgodnie z art. 51 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów dowodem z dokumentu w postępowaniu przed Prezesem Urzędu może być tylko oryginał dokumentu lub jego kopia poświadczona przez organ administracji publicznej, notariusza, adwokata, radcę prawnego lub upoważnionego pracownika przedsiębiorcy. Poinformowano go również, że nieudzielenie informacji lub udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd, może spowodować nałożenie przez Prezesa Urzędu na przedsiębiorcę kary pieniężnej określonej w art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Równocześnie wszystkie kierowane do przedsiębiorcy wezwania zawierały nazwę i adres wzywającego organu administracyjnego oraz zostały zaopatrzone podpisem pracownika organu wzywającego, z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego podpisującego. Ponadto ze wszystkich wyżej wskazanych wezwań jasno wynikało, że odpowiedzi należy udzielić na piśmie i nie jest wymagane osobiste stawiennictwo.

W oparciu o dokonane ustalenia zważono, co następuje:

Ad I sentencji decyzji.

Stosownie do art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Realizacja zadań spoczywających na Prezesie Urzędu podejmowanych w interesie publicznoprawnym wymaga współdziałania ze strony przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeśli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 12 ust. 3, art. 19 ust. 3 lub art. 50 bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Przepis art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zobowiązuje przedsiębiorców do przekazywania Prezesowi Urzędu, na jego żądanie, wszelkich koniecznych informacji i dokumentów. W myśl art. 50 ust. 2 powołanej ustawy żądanie to powinno zawierać określone elementy, a mianowicie: wskazanie zakresu informacji, wskazanie celu żądania, wskazanie terminu udzielenia informacji, a także pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Zgodnie z art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, wartość euro, o której mowa w przepisach ustawy, podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego

poprzedzającego rok nałożenia kary. Średni kurs euro ogłoszony przez NBP w dniu 31 grudnia 2013 r. wyniósł 4,1472 zł.

Prezes Urzędu w toku postępowania wyjaśniającego RKR- 403-09/13 trzykrotnie wezwał wskazanego wyżej przedsiębiorcę do przekazania dokumentów i informacji, jakich uzyskanie było celem postępowania wyjaśniającego. Żądanie Prezesa Urzędu przekazania określonych informacji spełniało wymogi przepisu art. 50 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, tj. zawierało zakres informacji, cel żądania, termin udzielenia informacji oraz pouczenia o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Żądanie udzielenia informacji oraz dwa ponaglenia zostały skierowane na adres przedsiębiorcy wskazany w Krajowym Rejestrze Sądowym. Wezwania z dnia 24 lutego 2014 r. oraz 17 lipca 2014 r. zostały odebrane, zaś wezwanie z dnia 07 kwietnia 2014 r. zostało zwrócone z adnotacją, że nie zostało podjęte w terminie.

W tym miejscu należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 39 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 267 ze zm. – zwanej dalej także „k.p.a.”) organ administracji publicznej doręcza pisma za pokwitowaniem przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz. U. poz. 1529), przez swoich pracowników lub przez inne upoważnione osoby lub organy. Na podstawie art. 45 k.p.a. pisma doręcza się jednostkom organizacyjnym w lokalu ich siedziby do rąk uprawnionych do odbioru pisma. Przepis art. 44 k.p.a. stosuje się odpowiednio. Art. 45 nie pozwala na doręczanie osobom prawnym i innym jednostkom organizacyjnym pism w trybie art. 42 lub art. 43. Oznacza to, że zastosowanie znajdzie wówczas art. 44 k.p.a. Tak więc w razie niemożności doręczenia pisma operator pocztowy w rozumieniu ustawy Prawo pocztowe przechowuje pismo przez okres czternastu 14 dni w swojej placówce pocztowej. Zawiadomienie o pozostawieniu pisma wraz z informacją o możliwości jego odbioru w terminie siedmiu dni, licząc od dnia pozostawienia zawiadomienia w miejscu określonym w § 1, umieszcza się w oddawczej skrzynce pocztowej (art. 44 § 2 k.p.a.). W przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, o którym mowa w § 2, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż czternaście dni od daty pierwszego zawiadomienia. Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w § 1, a pismo pozostawia się w aktach sprawy (art. 44 § 4 k.p.a.). Przepis ten oznacza fikcję prawną doręczenia. Bez względu, czy pismo rzeczywiście w ten sposób doszło do rąk adresata, przyjmuje się prawdziwość twierdzenia o doręczeniu. Wobec powyższego należy uznać, że doręczenie przedsiębiorcy wezwania z dnia 07 kwietnia 2014 r. zostało dokonane zgodnie z art. 44 § 4 k.p.a.

Należy wskazać, że pomimo doręczenia trzech pism, w których precyzyjnie określono zakres stawianych żądań i konsekwencje braku udzielenia odpowiedzi, Prezes Urzędu nie uzyskał żadnych informacji ani dokumentów, o które się zwrócił.

Ustalając wysokość kary w niniejszej decyzji, Prezes Urzędu wziął pod uwagę stopień zawinienia przedsiębiorcy. Spółka pomimo trzykrotnego wezwania w postępowaniu wyjaśniającym, nie udzieliła żądanych przez Prezesa Urzędu dokumentów i informacji. Dokonując analizy powyższej sytuacji, Prezes Urzędu zważył na stanowisko Sądu Najwyższego, wyrażone w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. (sygn. akt III SK 31/2004), zgodnie z którym kara pieniężna przewidziana w art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów [obecnie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów] ma na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielenia informacji na żądanie Prezesa Urzędu. Cel ten wymaga przyjęcia możliwości

nałożenia na przedsiębiorcę kary nie tylko wówczas, gdy w chwili wydania przez Prezesa Urzędu i doręczenia przedsiębiorcy decyzji o nałożeniu kary nie została udzielona jakakolwiek informacja, ale nawet wówczas, gdy żądana informacja została udzielona ze znacznym opóźnieniem, już po wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej. Odmienne założenia osłabiłyby znacznie prewencyjną, represyjną i dyscyplinującą funkcję tej kary.

Dokumenty i informacje, których przedstawienia żądał Prezes Urzędu mają istotne znaczenie dla wstępnego ustalenia, czy w ramach prowadzonej działalności przedsiębiorca nie dokonuje naruszenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, które uzasadniałoby wszczęcie postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Ich brak uniemożliwił zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego, poważnie utrudniając sprawne i efektywne przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego. Zaniechanie przedsiębiorcy skutkowało niemożnością dochowania ustawowego terminu zakończenia tego postępowania określonego w art. 48 ust. 4 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Celem kary pieniężnej nałożonej na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest zdyscyplinowanie uczestników i ekonomika postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w związku z nieudzieleniem informacji mają charakter represyjny – stanowią sankcję za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu oraz prewencyjny – zapobiegający podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcający do takiego naruszenia. Zagrożenie zaś karami, czyli potencjalna możliwość ich nałożenia, nadaje karom pieniężnym charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji opóźniają lub uniemożliwiają realizację jego zadań ustawowych.

Nałożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje więc Prezes Urzędu.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu uznał, że jej okoliczności w pełni uzasadniają nałożenie na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Mając na względzie brak reakcji przedsiębiorcy na kierowane do niego wezwania, zawierające pouczenia o sankcjach prawnych za niezastosowanie się do nich, Prezes Urzędu ocenił, że przedsiębiorca umyślnie uchylał się od obowiązku udzielenia informacji, tj. co najmniej przewidywał możliwość naruszenia art. 50 ust. 1 ustawy i godził się z tym. Nie może budzić wątpliwości okoliczność, że przedsiębiorca miał świadomość spoczywającego na nim obowiązku przekazania dokumentów i informacji w określonym terminie.

Art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy nie przesądza bezwzględnie o wysokości kary nakładanej przez Prezesa Urzędu. Ustalając wysokość kary Prezes Urzędu kieruje się założeniem, że powinna spełniać zarówno funkcję represyjną, jak i prewencyjną. Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej Prezes Urzędu powinien wziąć jednak pod uwagę okoliczności wynikające z art. 111 ustawy, a więc uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

Decydując o wysokości kary pieniężnej w rozpatrywanej sprawie Prezes Urzędu wziął pod uwagę ww. okoliczności wynikające z art. 111 ustawy, w tym stopień zawinienia przedsiębiorcy, który w toku postępowania wyjaśniającego nie odpowiedział na wezwanie z dnia 24 lutego 2014 r. oraz na ponagląjące monity z dnia 07 kwietnia 2014 r. oraz 17 lipca

2014 r. Informacje i dokumenty żądane w skierowanych do przedsiębiorcy wezwaniach dotyczyły podstawowych aspektów działalności przedsiębiorcy i nie wiązały się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami w celu ich pozyskania. Ich dostarczenie pozwoliłoby na zgromadzenie niezbędnego materiału dowodowego i umożliwiłoby wnikliwą ocenę działalności przedsiębiorcy z punktu widzenia przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W opinii Prezesa Urzędu, zachowanie przedsiębiorcy może świadczyć także o lekceważącym stosunku do organów administracji publicznej.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu nałożył na przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 2.000 euro (dwa tysiące euro), co dało przy uwzględnieniu ww. kursu euro z dnia 31 grudnia 2013 r. karę w wysokości 8.294,40 złotych (osiem tysięcy dwieście dziewięćdziesiąt cztery złote 40/100). Prezes Urzędu nakładając na przedsiębiorców karę pieniężną z tytułu nieudzielenia informacji co do zasady może nałożyć ją w maksymalnej wysokości 50.000.000 euro. W przedmiotowym przypadku kara w wysokości 2.000 euro, w odniesieniu do przedsiębiorcy stanowi jedynie 0,004 % kary maksymalnej.

W ocenie Prezesa Urzędu, ustalona kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności sprawy i stopnia zawinienia przedsiębiorcy, zaś jej wysokość powinna być na tyle dolegliwa dla przedsiębiorcy, że skutecznie zapobiegnie ponownym naruszeniom art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do niewykonywania ustawowych obowiązków innych przedsiębiorców.

Uwzględniając powyższe okoliczności orzeczono jak w punkcie I. sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów karę pieniężną należy uiścić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Ad II sentencji decyzji.

Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Zgodnie z art. 263 § 1 k.p.a. do kosztów postępowania zalicza się koszty podróży i inne należności świadków i biegłych oraz stron w przypadkach przewidzianych w art. 56, a także koszty spowodowane oględzinami na miejscu, jak również koszty doręczenia stronom pism urzędowych. Ponadto, art. 263 § 2 k.p.a. stanowi, że organ administracji publicznej może zaliczyć do kosztów postępowania także inne koszty bezpośrednio związane z rozstrzygnięciem sprawy, za które w niniejszej sprawie uznano korespondencję z urzędem skarbowym celem ustalenia przychodu przedsiębiorcy z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej w 2013 r.

Zgodnie z art. 264 § 1 k.p.a. jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Postępowanie w sprawie nałożenia kary zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu w punkcie I. sentencji niniejszej decyzji stwierdził naruszenie przepisów ustawy o

ochronie konkurencji i konsumentów. Kosztami niniejszego postępowania są wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu ze stroną postępowania oraz z urzędem skarbowym. W związku z powyższym postanowiono obciążyć przedsiębiorcę kosztami postępowania w wysokości 24,70 zł (słownie: dwadzieścia cztery złotych 70/100).

Koszty niniejszego postępowania przedsiębiorca obowiązany jest wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP o/o Warszawa Nr 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000, w terminie 14 dni od uprawomocnienia się decyzji.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeksu postępowania cywilnego (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 101) – od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie, Plac Szczepański 5, 31-011 Kraków.

W przypadku jednak kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie II. niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z 479³² § 1 i 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeksu postępowania cywilnego (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 101) i art. 264 § 2 k.p.a. w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, można wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Krakowie, pl. Szczepański 5, 31-011 Kraków.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów

DYREKTOR DELEGATURY URZĘDU
OCHRONY KONKURENCJI I
KONSUMENTÓW W KRAKOWIE

WALDEMAR JURASZ

Otrzymują:

1. Fundusz Finansowy Sp. z o.o., ul./ Ogródowa 37 lok. 17, 00-873 Warszawa
2. RKR a/a